

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

Et In octo Partes ... distincta ...

De Poenitentia Et Reliqvis Sacramentis

Vindalium, 1646

Sect. III. An debeat esse formalis, & efficax.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38867

DE POENITENTIA. CAP. III. 19
speciali turpitudine adulterij, non se extendit, etiam virtualiter ad peccatum furti: quoniam fieri potest ut quis detestetur adulterium, ratione specialis fœditatis quam secum trahit, & tamen ad furtum affectus sit. Quare qui omittit aliquod peccatum mortale in confessione, ut sacramentum valeat, debet detestari peccata quæ confitetur, ex motivo aliquo generali, quod saltem virtualiter se extendat ad peccata etiam prætermiffa.

SECTIO III.

An debeat esse formalis & efficax.

CONCLUSIO.

VT hoc sacramentum valeat, necessaria est contritio seu attritio formalis, eaque efficax, seu coniunctum habens propositum non peccandi de cætero.) Prior pars probatur, quia Concilia expressè docent contritionem, confessionem, & satisfactionem esse partes huius sacramenti, atqui actus virtualiter continens contritionem, non solet appellari contritio; Ergo id de formali contritione accipiendum est: aliàs dici

posset sufficere confessionem virtualem, quod falsum est.

Accedit ratio : nam ille dolor necessarius est ad valorem sacramenti, qui requiritur ad effectum illius ; at non potest quis peccatorum suorum memor, qualis ille est qui ea confitetur, iustificari sine dolore formali : ergo neque hoc sacramentum sine tali dolore validum est, Maior tum ex dictis, tum ex dicendis satis intelligi potest. Minor suaderur : nam si quis actus præter dolorem formalem, sufficit ad iustificationem peccatoris, ille sine dubio est actus amoris Dei super omnia, atqui memor suorum peccatorum non potest elicere actum amoris Dei super omnia, quin statim quadam veluti necessitate inductus, formaliter peccata sua detestetur ; quia actus ille cum sit perfecta ad Deum conuersio, eminenter continet formalem auersionem à peccato, & cum efficax sit, statim atque peccatum memoriæ occurrit, voluntatem inclinât ad illud detestandum ; sicut efficax intentio finis mouet illam, ad media necessaria eligenda.

Et sanè credi vix potest, eum diligere Deum super omnia, qui actu cogitans se eum grauitè offendisse, non illicò mouetur actu aliquo formali ad delendam

DE POENITENTIA. CAP. III. 21

quantum fieri potest, eiusmodi offensam: amor enim si verus est, & efficax, ut hic supponitur, sine mora mouet voluntatem ad destruendum id quod rei amata displicet, eiusque amicitiam dissoluit. Hinc ergo evidens relinquitur, non posse hominem iustificari in sacramento Poenitentiae, sine dolore aliquo formali; atque adeò talem dolorem esse de essentia huius sacramenti.

Posterior pars ostenditur, tum ex Concilio Trident. sess. 14. cap. 4. tum quia, dolor requisitus ad valorem sacramentalis esse debet, ut sufficiat ad illius effectum, ut dictum est: at dolor qui non habet adiunctum firmum propositum vitandi de cætero peccata; sed solam velleitatem non est talis ut sufficiat ad effectum huius sacramenti, qui in reconciliatione consistit; ergo non sufficit ad valorem illius. Probatur minor, tum quia Concilium Trident. sess. 6. cap. 6. inter dispositiones ad iustificationem necessarias, numerat propositum seruandi diuina præcepta, seu non peccandi mortaliter: tum quia omnes docent hominem non iustificari, nisi priùs ad Deum conuertatur; non dicitur autem conuerti per detestationem peccati præteriti, nisi ea adiunctum habeat;

propositum emendandi vitam; siquidem conuersio propriè est mutatio continens terminum à quo, & ad quem, quorum prior est recessus à malo per detestationem, posterior verò accessus ad bonum, per propositum seruandi legem diuinam, & peccata cauendi; tum denique quia hoc Deus præcipuè intendit in sacramento Pœnitentiæ, vt homo in posterum vitam rectè instituat. Quare meritò in iustificatione, ab illo exigat propositum nouæ vitæ.

Obiicies, confessio quæ fit cum velleitate non peccandi; habet rationem accusationis dolorosæ; atqui talis accusatio ad valorem sacramenti sufficit. Ergo, &c. Respondeo ad valorem sacramenti non sufficere quamcumque accusationem dolorosam; sed eam tantum quæ tendit ad reconciliationem. Ea autem non verè tendit ad reconciliationem, quæ cum peccandi voluntate, atque adeò cum actuali peccato mortali coniuncta esse potest; cuiusmodi est illa confessio, quæ fit cum sola velleitate non peccandi.